

[Formanden]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrstidsfond. (Lovforslag nr. L 175).

Ændringsforslaget
forkastedes uden afstemning.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af:

Forslag til lov om vandløb.

(Lovforslag nr. L 58. Fremsat 21/1 82. Første behandling 4/2 82. Betænkning 5/5 82).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

16) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m. v.

(Lovforslag nr. L 59. Fremsat 21/1 82. Første behandling 4/2 82. Betænkning 5/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Finn Jørgensen (KF):

Vandløbsloven har nær tilknytning til den miljøbeskyttelseslov, som vi for ikke så længe siden har vedtaget, og derfor er det glædeligt at konstatere, at der også under udvalgsbehandlingen har vist sig en bredere tilslutning til vandløbsloven, end man umiddelbart kunne have forventet. Jeg tror, det hænger sammen med, at vi i udvalget har fået konstateret, at der er en meget rimelig balance mellem hensynet til vandafledningen og hensynet til miljøet.

Imidlertid har et mindretal inden for det flertal, der indstiller lovforslaget til vedtagelse – det er venstre, fremskridtspartiet og det radikale venstre – i en fælles udtalelse i betænkningen direkte eller indirekte givet udtryk for en opfattelse af loven, som jeg i alle tilfælde ikke deler, og som giver mig anledning til at sige en enkelt ting.

Jeg opfatter loven på den måde, at i alle sager – og jeg siger: alle sager, både dem, hvor vandløbsmyndigheden er part, og dem, hvor vandløbsmyndigheden ikke er part – er det vandløbsmyndighedens opgave at søge, for så vidt angår det økonomiske, at få et forlig med alle involverede parter. Når dette ikke, går sagen til afgørelse i landvæsenkommissionen. Det er således ikke muligt for en vandløbsmyndighed at pålægge andre parter økonomiske udgifter, hvis der ikke er enighed derom. Det synes jeg er både ret og rimeligt.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi stemmer for flertallets ændringsforslag, som i øvrigt er tiltrådt af miljøministeren.

Svend Heiselberg (V):

Fra venstres side skal vi også udtrykke vor positive holdning til vandløbsloven. Vi er glade for, at vi har kunnet samles om den, og vi har også efter vor mening fået det bedst mulige ud af den. Vi er selvfølgelig betænkelige ved, at loven giver bemyndigelser til ministeren, men efter det betænkningssbidrag, ministeren har godkendt, og som der kan blive flertal for, har vi tiltro til, at loven

[Svend Heiselberg]

også fremover vil blive administreret på en fornuftig måde.

Jeg vil gerne sige, at mindretalsindstillingen bl. a. er afgivet ud fra den betragtning, at vi ønsker, at der skal tages de størst mulige hensyn til bredejerne. Vi mener ikke, det kan være helt rimeligt, at kommuner og amter skal træffe afgørelse inden for deres egen regie.

Vi synes i det store og hele, at vi har fået en vandløbslov, som vi kan leve med, og hvor der er taget de størst mulige hensyn til bredejerne, hvilket vi også mener er rimeligt, samtidig med at vi har fået varetaget de miljømæssige hensyn.

Margrete Auken (SF):

Under førstebehandlingen af dette lovforslag fik i hvert fald jeg lejlighed til at underholde lidt om, hvad der sker, når man bruger et ord som »recipient« om den arme natur, og hvad der sker, når man på den måde kan komme til at afveje de mest horrible hensyn. Vi havde naturligvis håbet, at vi under udvalgsarbejdet kunne have fået bare en lille smule mere klarhed i retning af miljøinteresser ind i lovforslaget, men det har ikke været muligt. På den baggrund må vi alligevel stadig væk sige, at i betragtning af, hvordan det så ud, før vi fik lovgivning på dette område, er det et rimelig godt lovforslag, som vi kan støtte.

Men der er kommet et problem, fordi loven jo drejer sig om en hårfin balance mellem to modsatrettede hensyn; det er virkelig et tog med lokomotiv i hver ende, og det er altså noget med at holde balancen. Ministeren er gået med på et betækningsbidrag, hvor man, når man læser det igennem, siger: det var dog . . . Nu har den ene side fået hele vægten i det her spørgsmål, men når man læser lovforslaget, ser man, at det faktisk står alt sammen i bemærkningerne, samtidig med at der står alt det modsatte, det, som har med miljøet at gøre. Det, jeg meget gerne vil have ministeren til at svare på, fordi det er et spørgsmål om en hårfin balance, er, om dette betækningsbidrag betyder, at det har fået mere vægt end de øvrige bemærkninger, for det er klart, at det vil være af betydning for, om vi kan stemme for lovforslaget, at denne balance i lovforslagets bemærkninger i hvert fald er blevet opretholdt.

Om ændringsforslagene vil jeg sige, at vi naturligvis støtter vores eget, og at vi vil undlade at stemme til ændringsforslag nr. 2 og 3, da vi betragter dem som temmelig ligegyldige. Okkerstøtteordningen er det svært ligefrem at stemme for i forlængelse af det, der skete med okkerproblemet i sidste samling. Men ændringsforslag nr. 4 vil vi stemme for, da det er umiddelbart rimeligt.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne har også haft deres betænkeligheder med hensyn til de mange bemyndigelser, men vi er godt tilfredse med det resultat, der foreligger nu, og især med de tilkendegivelser, der er kommet fra ministeren i betænkningen. Vi mener, at der dermed er skabt god balance imellem landbrugsinteresser og miljøhensynene.

Vi kan stemme for flertallets ændringsforslag og vil stemme imod mindretallets.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre kan også støtte lovforslaget med de ændringsforslag, som vil blive vedtaget her ved anden behandling. Vi har i vort betækningsbidrag, som hr. Finn Jørgensen gjorde opmærksom på det, peget på, at et enkelt problem efter vores opfattelse ikke er løst, og det er det forhold, at i en række tilfælde vil kommunalbestyrelsen komme til at optræde som første instans i behandlingen af sager, også i sager, hvori den selv er part. Det er rigtigt, at der er en sproglig uklarhed i formuleringen af mindretallets betækningsbidrag, idet det forudsætter, at der opnås forlig. Hvis ikke der opnås forlig, sker der en automatisk yderligere behandling af sagen, det skal jeg gerne bekræfte over for hr. Finn Jørgensen. Men i den situation har vi ikke syntes, det var rimeligt, at man skulle forestå forligsforhandlinger fra kommunalbestyrelsens side, idet det med en vis sandsynlighed kunne resultere i 1 af 2 udfald, hvoraf ingen er hensigtsmæssige.

Den ene situation, man kunne forestille sig, var, at man fik langt flere klager, end hvis det var en uvildig opmand, der forestod forligsforhandlingerne, fordi folk var utrygge ved, at en væsentlig part i sagen samtidig var den, der bar oplægget til forliget frem til afgørelse.

[Dræbøye]

Det andet tilfælde – og det er ikke mindre generende – er, at der måske nok ikke kommer flere klager, men at man i stedet for får en række forknytte borgere, som synes, at det hele jo er afgjort på forhånd, og at det ikke nytter noget, og at de lige så godt kan lade være med at reagere. Denne forknythed i forhold til det offentlige som myndighedsudøvende kan godt i sidste ende komme til at skade retsbevidstheden.

Vi har under udvalgsarbejdet måttet konstatere, at der i hvert fald indtil nu ikke har været flertal for dette synspunkt, men jeg vil godt anmode om, at vi får lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling, sådan at vi i et samråd med ministeren kan få en drøftelse af, om ikke det skulle være muligt at udskille de mest klare sager af denne type med henblik på en anden sagsbehandling, uden at det myndighedssystem, som i øvrigt er nedlagt i lovforslaget, og som vi vil stemme for, ændres fundamentalt.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg er meget glad for, at lovforslaget har fået så bred en tilslutning i miljøudvalget. Det ser jeg som en bekræftelse på, at det er lykkedes at foretage den vanskelige balancegang, som flere har været inde på, mellem alle implicerede hensyn og interesser.

Udvalget har stillet nogle ændringsforslag. Jeg er enig i de 3, der er stillet af udvalgets flertal, mens jeg derimod ikke kan tiltræde det ændringsforslag, der er stillet af mindretallet.

SF har i udvalgsbetænkningen bedt mig om at bekræfte, at mine tilkendegivelser over for udvalget ikke betyder, at bemærkningerne til lovforslaget skulle have sekundær betydning i forhold til dem, der er kommet med i udvalgsbetænkningen. Jeg kan ikke se, at der er nogen modsigelse mellem lovforslagets bemærkninger og mine tilkendegivelser over for udvalget. Det fremgår meget tydeligt af § 3 og bemærkningerne til denne, at de gældende regler om jordbrugerhvervets adgang til afvanding opretholdes. Det står jo direkte i § 3. Det fremgår også af lovforslagets formålsparagraf, at sikringen af afvandingsinteresserne skal ske under hensyntagen til de miljømæssige forhold.

Der er, som SFs ordfører også gjorde opmærksom på heroppefra, tale om en miljømæssig forbedring i forslaget. Netop når det er tilfældet, og når vi ved, at der er tale om en nydannelse, hvor de miljømæssige interesser kan komme i konflikt med landbrugets interesser, finder jeg, det er vigtigt at understrege nødvendigheden af, at vi både centralt og lokalt meget nøje vurderer konsekvenserne af de indgreb, der kan blive tale om. Denne vurdering må foretages i et nært samarbejde med landbruget og dets organisationer, og det må foregå på en sådan måde, at det virker rimeligt på det erhverv, der har så store interesser i at kunne dræne. Jeg indrømmer, at det er en vanskelig afvejning, men en afvejning, som jeg er sikker på at både de kommunale råd ude omkring i landet og vi i ministeriet vil være i stand til at foretage.

Margrete Auken (SF):

Jeg ville gerne takke ministeren, men jeg ved ikke rigtig for hvad, for i første omgang bliver der sådan set sagt det, som vi andre jo også har kunnet læse, nemlig at begge hensyn skal tilgodeses. Og så siger ministeren her, hvor jeg var lige ved at tro, at vi blev på balancepunktet, til allersidst, at det skal ske i nøje samråd med landbrugets organisationer, og at man er sikker på, at man kan finde den balance. Hvis der opstår konflikt, hvordan vil man så prioritere? Kunne man forestille sig situationer – lad mig nøjes med at spørge så beskedent – hvor landbrugets interesser ikke tilgodeses i den sammenhæng?

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg er glad for, at en meget stor del af folkettingen har haft let ved at forstå, hvad jeg mente, og også let ved at se de miljømæssige interesser og forbedringer, der er i forslaget. Lad mig sige meget klart, at det, jeg sagde i mit svar, var: »i et nært samarbejde med«, og i et samarbejde er der selvfølgelig mulighed for at høre forskellige interesser. Jeg kunne godt forestille mig, at der kunne forekomme tilfælde, hvor det af nogle ville føles, som om miljøets interesser ikke blev tilgodeset så meget som erhvervsinteresser. Men jeg sagde netop også, at skal der skabes den brede tilslutning, og skal der skabes forståelse for de miljøforbedringer, som er indbygget i lovforslaget, så er det vigtigt, at der ikke er et

[Miljøministeren]

samlet erhverv, der føler, at dets interesser generelt er blevet gået for nær, men selvfølgelig kan det ske i enkelte områder og enkelte sager. Ellers er der altså tale om et samarbejde med henblik på at få opfyldt lovens formål, nøjagtig som der står.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja men så vil jeg godt takke ministeren. Det er klart, at jeg bliver nødt til at læse meget nøje på det her, for det er virkelig hårfint.

Så vidt jeg kunne høre på det, ministeren sagde – det kan jo være svært, når man er nødt til at tale i to retninger – blev der sagt, at man ville opretholde de to retninger som ligeværdige partnere. Hvis det vil være muligt for mig at konkludere sådan efter at have studeret det lidt nøjere, så vil jeg naturligvis anbefale min gruppe at stemme for lovforslaget.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne takke fru Margrete Auken, fordi hun nu har forstået mig, og jeg er glad for også SFs tilslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om vandløb. (Lovforslag nr. L 58).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 19 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, §§ 4–59, ændringsforslag nr. 3, § 60, således ændret, § 61–67, ændringsforslag nr. 4, § 68, således ændret, og §§ 69–89

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Lovforslag nr. L 59).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af:

Forslag til lov om mærkning og oplysningspligt vedrørende forbrug af energi.

(Lovforslag nr. L 91. Fremsat 2/2 82. Første behandling 10/2 82. Betænkning 11/5 82).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Collet (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Ahlmann-Ohlson, ikke kan være til stede, skal jeg oplæse følgende:

Det konservative folkeparti gav ved førstebehandlingen af dette lovforslag udtryk for betænkelighed ved lovforslaget, dels fordi vi følte, at der var tale om for mange og dybtgående beføjelser til ministeren, dels fordi vi ikke var overbeviste om, at der reelt er behov for en sådan lovgivning. Imidlertid lovede vi